

## [Arnth Jensen.]

Foranstaltninger, vi foretager nu, i høj Grad bør have Midlertidighedens Karakter, indtil vi er noget mere sikre paa, at den opadgaaende Fødselsprocent ikke blot er et Konjunkturfænomen, men virkelig betegner en mere konstant Kurve, med andre Ord indtil vi ser — kan vi sige —, at den Tid, da det var mere moderne at trække med en Hundehvalp end med en Barnevogn, ikke vender tilbage.

Jeg kan derfor i det store og hele tiltræde disse Lovforslag, selv om jeg vil mene, at der ogsaa var andre og maaske endog mere effektive og formaalstjenlige Veje at gaa uden at gøre Folkeskolens grundlæggende Opgave ringere. Jeg tænker her først og fremmest paa en Begrænsning af de lovbealede Fag og derigennem en Nedsættelse af det lovbealede Timetal — jeg siger udtrykkeligt de lovbealede Fag og det lovbealede Timetal —, men jeg indrømmer, at med den Mentalitet og den Tro paa Kundskaber, der er raadende i visse Kredse af vort Folk og vel ogsaa i dette høje Ting, vilde denne Udvej sikkert være mere besværlig at vandre end den, som den højtærede Undervisningsminister har valgt.

De Ændringer, som den højtærede Minister foreslaar til Loven af 18. Maj 1937, gælder jo med Undtagelse af Ændringen til § 43 alene Købstadskolen. Ændringerne bestaar dels i, at det daglige Timetal for de mindste Børn kan nedsættes til 3 Timer, og dels i, at der gives Adgang for Forskolelærerinder til at undervise Smaa børn i den købstadordnede Skole. Den første Ændring om de mindre Børns daglige Skoletid vil alle sikkert finde rimelig og betimelig. Naar det fastslaas, at hvis man ikke naar de lovbealede 720 Timer i det første Skoleaar, saa skal det resterende Timetal indhentes i de andre Klasser, saa er jeg imidlertid ikke ganske sikker paa, at det vil betyde en væsentlig Lærerbesparelse, men selv om det ikke skulde være Tilfældet, saa har jeg ikke Spor at indvende mod Ændringen, idet jeg finder den pædagogisk fuldt ud rigtig.

Hvad angaar Forskolelærerinderens Adgang til Byskolen, kan jeg ogsaa tiltræde dette Forslag. Forskolelærerindeordningen har virket fuldt tilfredsstillende i Landsbyskolen, og det er min Overbevisning, at de Lærerinder, der møder med denne særlige Uddannelse, ogsaa nok skal gøre Fyldest i Købstadskolen. Jeg ved meget vel, at man fra Lærerside er meget betænkelig ved dette Skridt, og jeg indrømmer ogsaa, at gennem den Uddannelse, der nu gives paa vore Seminarier i Smaabørnsundervisning, er de

Lærere og Lærerinder, der udgaar derfra, ikke blot kvalificerede til denne specielle Undervisning, men de er ogsaa berettigede til at mene, at de har Krav paa at faa Lov til at føre og følge Barnet fra dets Indtræden i Skolen op gennem Klasserne. Naar Stillingen imidlertid er den, at der hurtigt maa skaffes nye Lærerkrafter, saa maa Lærerønskerne vige for denne Nødvendighed, og den Vej, der her er foreslaaet, er en af dem, der hurtigst kan føre til Maalet.

Den eneste Betænkelighed ved at gaa den Vej er egentlig den, at man ved at gøre disse Forskolelærerindestillinger inde i Byerne lønmæssigt bedre end ude paa Landet staar i Fare for at skabe Vanskeligheder ved at faa Embederne paa Landet besat og dermed slaa noget, som har virket godt, i Stykker; men jeg vil dog mene, at hvis Bestemmelsen kan føre til det, der er Hensigten, at faa flere unge Kvinder til at søge denne Uddannelse, saa opstaar der ikke nogen Ulempe for Landsbyskolen ved den. For øvrigt har Kommunalbestyrelserne mange Steder paa Landet, ikke mindst paa Foranledning af en ivrig Propaganda fra Lærerforeningsside, været med til at undergrave Ordningen ved at normere bestaaende Forskolelærerinde- som Lærerindeembeder, medens de nuværende Forskolelærerinder endnu sidder i dem. Det har ikke været til Gavn for Forskolelærerindeinstitutionen som saadan, og jeg vil mene, at Ministeriet, særlig nu efter den nye Lønningslovs Vedtagelse, vil være noget mindre imødekommende over for Ønsker om en saadan Omnormering.

Ændringen til § 43, der giver Kommunalbestyrelsen Ret til at afgøre, hvorvidt Børn, der ikke har naaet den lovbealede skolepligtige Alder, kan indskrives i Skolen eller ej, anser jeg ogsaa for forsvarlig, ikke mindst naar vi staar i den Situation, at de undervisningspligtige Børn nemt kan fylde Skolen og dens Klasser. Jeg ved meget vel, at der kan være Tilfælde, hvor det baade for Børnenes og Hjemmets Skyld synes formaalstjenligt, at Barnet kommer i Skole, men i al Almindelighed er jeg ikke Tilhænger af tidlig begyndt Skolegang, og naar Forholdene stiller sig saadan, at der er Mangel paa Lærerkrafter til dem, der skal møde, kan det ikke gøres lempeligere end ved at lade dem, der har Ansvaret for Skolens Økonomi, og som nøje kender de lokale Forhold, afgøre Sagen.

Om Lovforslaget om en midlertidig Ordning af Lærereksamen for Studenter vil jeg sige, som det alt er sagt, at det i hele sin Opbygning bærer Præg af at være af